

netop har forøget Bestyttelsen. Det ærede Medlem begyndte med Galanterivarer og brugte der det Ord, at det er et „Skalteskjul“. Hvad det er Skalteskjul for, har han ikke nævnt, han mener sagtens, at det er et Skalteskjul for en forhøjet Bestyttelse. Da jeg imidlertid ikke ved nærmere om, hvori det bestaar, skal jeg ikke dvæle derved. — Det næste er hans Bemærkning om, at en Forhøjelse af Tolden paa matlebens Glas er en Forhøjelse af Bestyttelse for Glasliberi. Jeg skal nu ikke komme ind paa Enkeltheder, og jeg vil i det hele saa vidt muligt søge at undgaa at gentage, hvad der alt er sagt af andre ærede Talere; det kan jo ikke være nogen Tilfredsstillelse for Tingets Medlemmer at høre alt for mange Gentagelser, men det vil vist være umuligt helt og holdent at undgaa det; jeg skal dog saa vidt muligt søge at gøre det. Med dette Glasliberi forholder det sig saaledes, at Formanden derfor har udtalt, at en Nedsættelse af Tolden paa matlebens Glas var ensbetydende med, at denne Anstalt skulde nedlægges. Det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgkreds siger imidlertid, at det er en Bestyttelse derfor. Nedsættelsen er saa stor, at man gaar ned fra 14½ Skilling til 10 Ore. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorledes denne Anstalt er kommen til Vejse, det er vist allerede før antydet af en anden Taler; men vi have her for os en Fabrikvirksomhed af den Bestaaffenhed, at jeg for mit Vedkommende ikke har det mindste imod, om den ogsaa skulde gaa til Grunde. Den er bygget paa et Hul i vor Lovgivning og har rimeligvis i de Aar, den har bestaaet, tjent saa mange Penge, at den meget godt kunde være tjent dermed, selv om den nu ikke skulde kunne fortsættes længere. Dette er altsaa en af de første store Bommerter, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. — Den næste er om Nedsættelsen af Papirtolden; den betød ingen Ting. Vi have foreslaaet denne Told nedsat med c. 250,000 Kr., og om denne Nedsættelse siger det ærede Medlem, at denne ikke kommer andre til Gode end Redaktørerne. Det ærede Medlem maa ikke have noget godt Dje til Redaktørerne; det fik vi at vide lige straks i Indledningen af hans Tale, idet han pegede paa, at Kommissionens Mindretal var sammensat af 3 Skolelærere, 2 Redaktører og 2 Landmænd. Det var ikke saa løjerligt, mente han, at disse Kommissionsmedlemmer maatte varetage dette Hverv saaledes, at de meledede deres egen Sag saa godt som muligt, og saaledes havde Redaktørerne ogsaa her benyttet Lejligheden dertil. Jeg skal ikke her komme ind paa en vidtløftig Omtale af Pa-

pirfabrikationen. Det har været omtalt af andre, at vi have en meget stor Bestyttelse for denne Virksomhed. — Saa komme vi til det fjerde Punkt. Det er Sukkerfabrikkerne. Han paastod, at vi, efter den Stilling, vi have indtaget, ville, at disse Fabriker skulde gaa til Grunde. Nu er det imidlertid bekendt, at vi ikke i mindste Maade have rokket ved denne Fabrikation. Vi have ikke nedsat Toldbestyttelsen og heller ikke forhøjet den. Vi have ganske vist nok hørt Klagemaal over, at denne Forretning at lave Sukker her i Landet, ikke var saa lukrativ, som man kunde ønske; men vi have i det hele taget faaet saa mange Klagemaal, at dersom vi skulde lytte til alle, vilde vi blive i høj Grad forvirrede. Her har jeg for mig en Bunke liggende fra Industri og Haandværk, en Bunke Klager, som man gerne kunde laale Industriens Begraedelsesbog eller Taareperse, thi det er ikke andet fra Begyndelse til Ende end Klager over de ulyttelige Forhold, hvorunder Klagerne lede, og at det gælder om at komme dem til Hjælp og give dem mere Bestyttelse. Dersom vi altsaa skulde have Medfølelse af den Grund og hengive os til disse Betragtninger, kunde man let komme til at gøre noget endnu meget værre end det, som det ærede Medlem bekyldte os for at have gjort. Nej, vi have maattet være lidt varsome over for de Betragtninger, der ere blevne tilstillede os, bl. a. ogsaa om Sukkervirksomheden. Vi kunne i Virkeligheden ikke skønne andet, end at Sukkerfabrikationen her i Landet ikke er ganske ringe og ubetydelig, og at den ikke lever under saa særlig beklagelsesværdige Forhold. Jeg kan bl. a. blot gøre opmærksom paa, at hele vort Sukkerforbrug her i Landet andrager ca. 100 Mill. Pbd. Deraf fabrikeres herhjemme ca. 80 Mill. Der indføres altsaa ikke mere end 20 Mill. Pbd. Sukker aarlig. Naar vi herhjemme under den nuværende Bestyttelse kunne tilvejebringe fire Femtedele af hele vor Konsum, maa man dog skønne, at denne Bestyttelse ikke er saa ganske ringe, og at der ingen Anledning er til at gaa videre. Det 5te Punkt, som det ærede Medlem kom til, var Forhøjelsen af Vintolden. Den betegnede han som en Bestyttelse for Vinsfabrikationen. Vi for vort Vedkommende have paa ingen Maade ved vort Forslag tilsligtet at give Vinsfabrikanterne en højere Bestyttelse. Jeg tror heller ikke, at dette forholder sig saaledes, men imidlertid ere dog de Forsandringer af disse Toldsatser, der ere foreslaaede, nok værd at overveje videre. Jeg vil i det hele taget sige, at vi Kommissionsmedlemmer ere meget lydhøre over for en-